

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Anlæg af en Statsbane fra Ringe til Nyborg.

(Tredje Behandling findes i Tidenden, Sp. 1114. Udvalgets Erklæring i Tillæg B.)

Sagen fattes under Forhandling.

Ordføreren (Rump): Naar Udvalgets Flertal nu tilraader det høje Ting at vedtage det foreliggende Forſlag uforandret, gaar dette Raad ud paa, at dette høje Ting over for det andet ſkal frafalde ſit tidligere fastholdte Standpunkt, ſom gif ud paa, at Egnens Tilſtud i Lighed med, hvad der var beſtemt for Ringe-Jaaborghanen, ſkulde faſtſættes til 80,000 Kr. pr. Mil, og at den Forpagtningſafgiſt, ſom ſkal ſvares af det ſydfynſte Jærnbaneſelskab for dette Stykke Bane, ogſaa ſkulde faſtſættes til 3 Procent. — Med Henſyn til Begrundelſen heraf kan jeg ganſte henholde mig til de almindelige Betragtninger, ſom jeg anſtillede i Forgaars. Naar man vil ſpørge om den finansielle Betydning af, at man paa diſe to Punkter gaar over til Folketingets Beſlutning, ſaa betyder det jo ganſte ſimpelt, at Statskaſſen til Anlægget kommer til at betale 40,000 Kr. mere pr. Mil, end den ellers vilde have gjort, og at den med Henſyn til den Indtægt, den ſkulde have til Dækning af Banens Drift, aarlig vil ſaa omtrent mellem 16 og 17,000 Kr. mindre i Forpagtningſafgiſt af dette Stykke Bane, idet jo Forpagtningſafgiſten kun angaar dette Stykke, men derimod ikke Stykket Ringe-Jaaborg, hvor det vedbliver at være 3 Procent.

Jeg ſkal alſaa paa Flertallets Vegne anbefale Lovforſlaget til uforandret Vedtagelſe, ſom det nu foreligger.

Madsen-Mygdal: Jeg er ked af, at jeg ſkal være nødt til ogſaa i Dag at omtale en Fejltagelſe, ſom formodentlig paa Grund af Haſtværk er indløbet i den Erklæring, ſom Landſtingsudvalget har afgivet angaaende denne Sag, idet der i den er knyttet nogle Bemærkninger til mit Navn, ſom jeg ikke har brugt og umulig har kunnet bruge, af to Grunde. For det første vil det nemlig findes, at det er en ordret Gentagelſe af en Udtalelſe, ſom et andet æret Medlem, det 4de Medlem for 1ſte Kredſ (Det. Hansen) har brugt i en anden Betænkning, og det er en Selvfulge, at det aldrig kunde falde mig ind at bruge en andens Ord og

knytte mit Navn dertil; det har jeg aldrig gjort og agter heller aldrig at gøre. — For det andet vil det være det høje Ting bekendt, at min Opfattelſe af Statslaanets Nødvendighed eller Iſke-Nødvendighed er en noget andet end den, der er gjort gældende af det andet ærede Medlem, jeg omtalte. De Grunde, jeg anført mod Statslaanet, ſkal jeg ikke komme ind paa; de ere jo det høje Ting vel bekendte og det vil jo let ſtonnes, at de ere af en noget anden Art end, hvad der her er omtalt. Derſom jeg havde haft Lejlighed til at læſe den af Udvalget afgivne Erklæring, vilde jeg derimod ubetinget have ſluttet mig til det foregaende Mindretal, det Mindretal, ſom beſtaar af det ærede 1ſte Medlem for 8de Kredſ (Breinholt) og det ærede 5te Medlem for 2den Kredſ (Gunn), idet diſe to Medlemmer have gjort Betragtninger gældende, ſom jeg fuldt ud kan ſlutte mig til. Det vil nemlig erindres, at jeg altid har haft Betænklichkeiten ved at gaa med til en Statsbane fra Ringe til Nyborg. Jeg har højet mig af Henſyn til diſe Forudſætninger fra den Tid, da Ringe-Jaaborghanen blev anlagt; men jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at man ſkulde gaa videre i Indrømmelſer og tage større Henſyn til diſe Forudſætninger, end i Overenſtemmelſe med de Principper, eſter hvilke Ringe-Jaaborghanen blev anlagt. Her gaar man endnu videre og nedſætter Kommunernes Bidrag til det halve og nedſætter Forpagtningſafgiſten. Man indrømmer alſaa dette Statsbaneanlæg fra Ringe til Nyborg ikke ſaa lidt gunſtigere Betingelſer, end Banen fra Ringe til Jaaborg. Dels af Henſyn hertil og dels af Henſyn til de Betragtninger, jeg har haft Lejlighed til at gøre gældende her i Salen angaaende Statslaan, maa jeg ſtemme mod det foreliggende Lovforſlag.

Ordføreren (Rump): Det kan naturligtviſ ikke have den allermindſte Inter-eſſe for det høje Ting, hvad der foregaar mellem Udvalgets Ordfører og et af Udvalgets øvrige Medlemmer. Jeg ſkal derfor ikke komme ind derpaa, men vil i øvrigt kiinſige, at det meget let kan hælde for en Ordfører, naar han affatter en Erklæring, at han — ſaaledes ſom det ſete med det ærede 1ſte Medlem for 8de Kredſ (Breinholt) — glemmer at ſætte et Navn ind. Men at man ſkulde gaa hen og ſætte en Udtalelſe ind fra et æret Medlem om, hvad hanønſter ſagt, uden at man har haft Grund til at tro, at det ogſaa var hans Vilje, vil man jo ikke let tro, kunde ſte.